

Arrest

nr. 335 817 van 12 november 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 DWORP

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN BELLINGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 1 januari 2024 aan in België en dient op 4 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 februari 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"M., R. (...)

Nationaal nummer: xxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxxx

DVZ nummer: xxxxxxxx

Asielaanvraag: 04/01/2024

Overdracht CGVS: 12/09/2024

U werd op 30 oktober 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.47 uur tot 12.58 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtu - Afghanistan machtig is. Uw advocaat, Meester N. D. (...), loco van Meester K. V. B. (...), was aanwezig van 08.48 uur tot 12.58 uur.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u op (...) 2000 geboren in het dorp Petaw, gelegen in het district Marawara, in de provincie Kunar. U bent een soennitisch moslim en een Pashtoun. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen, verder heeft u vier broers en twee zussen. U heeft problemen met uw oor waardoor u minder goed hoort. U ging ongeveer twee jaar naar school in Petaw waar u leerde lezen en schrijven. U volgde verder twee jaar religieuze lessen in de dorpsmadrassa en hielp uw familie op de velden. Uw vader bezat een molen nabij het ouderlijk huis waarin dorpingen tegen betaling hun graan konden malen. Drie of vier jaar voor uw aankomst in België, rond 2019 of 2020 begon u zelf in deze molen te werken omdat uw vader het te druk kreeg met het verhandelen van vee. Uw buurmeisje W. (...), dat op enkele huizen van u vandaan woonde, kwam zo één of twee keer per week in de molen bij u langs om graan te laten malen. Rond juni 2021 – ongeveer twee jaar voor uw vertrek – begonnen jullie een geheime relatie. Jullie spraken in het geheim alleen af in de molen en in het gastenverblijf van uw huis. Ongeveer anderhalf jaar na het begin van jullie relatie lichtte u uw ouders in dat u met W. (...) wilde trouwen. Toen uw ouders naar haar ouderlijk huis gingen om haar hand te vragen, weigerden haar ouders uw aanzoek aangezien talibanleider A. K. (...) haar reeds ten huwelijk had gevraagd. Ongeveer drie of vier maanden voor uw vertrek, rond februari of maart 2023 huwde W. (...) met A. K. (...) en werd zij zijn tweede vrouw.

Na haar huwelijk kwam W. (...) eerst twee keer alleen bij u in de molen langs om te vertellen hoe ongelukkig zij in haar huwelijk was. Toen zij aangaf dat zij met u wilde weglopen weigerde u dit. In juni 2023 kwam W. (...) een derde keer als getrouwde vrouw bij u langs in de molen, dit keer in het gezelschap van haar elf jaar oude schoonzus om er graan te malen. Toen u met W. (...) in een aparte kamer stond en zij u opnieuw over haar huwelijksproblemen vertelde, begon ze te wenen. Hierop hadden jullie seksuele betrekkingen met elkaar. Toen de elfjarige zus van A. K. (...) zag wat u deed, riep zij tegen u dat zij dit aan haar broer zou vertellen waarna zij naar haar ouderlijk huis wegrende. Hierna vertrok u onmiddellijk uit uw geboortedorp naar uw zus W. (...) in Narang, terwijl W. (...) naar haar ouderlijk huis ging. De volgende ochtend kwam uw paternale oom, P. (...), bij u in Narang vertellen dat A. K. (...) zijn vrouw doodgeschoten had en dat uw vader en uw broer H. (...) vastgehouden werden in de hoop dat u zich bij de taliban zou aanmelden. De dag na het incident besloot u definitief uit Afghanistan te vertrekken; dit was in juni 2023.

U reisde via Pakistan, Iran, Bulgarije, Servië, Bosnië naar Kroatië waar u op 6 augustus 2023 een aanvraag om internationale bescherming indiende. Zonder de resultaten af te wachten reisde u verder via Slovenië, Italië, Zwitserland naar Frankrijk waar u eveneens een aanvraag voor internationale bescherming deed op 31 augustus 2023. Tijdens het afwachten van uw Dublin-procedure daar besloot u door te reizen naar België, waar u aankwam op 1 januari 2024. Vervolgens diende u op 4 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in België in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na uw vertrek, ongeveer tien dagen na het incident waarbij u betrappt werd, konden uw vader en uw broer H. (...) door bemiddeling van de dorpsoudsten vrijkomen. Na uw vertrek kwam talibanleider A. K. (...), met enkele andere taliban, ongeveer elke maand bij uw familie in Petaw langs om de woning te doorzoeken en naar u te vragen. Hierbij dreigen zowel de taliban in het algemeen, talibanleider A. K. (...) specifiek en ook de dorpsoudsten u te vermoorden. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een medische attest inzake de problemen met uw oor (kopie), uw 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) met een attest van aanvraag van uw paspoort (kopie), taskara van uw vader (kopie), foto's van uzelf (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bij het afleggen van uw verklaringen op de DVZ geen bijzondere procedurele noden liet optekenen en dat de DVZ evenmin bijzondere procedurele noden vaststelde in uw hoofdte (Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', Dienst Vreemdelingenzaken DVZ, 11 januari 2024). U verklaart daarentegen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u minder goed hoort en legt hiervan een medisch attest neer waarin uw aanvang van bilaterale otosclerose vermeld staat (Document 1), een progressieve genetische ziekte die iemand langzaam slechthorend maakt; wat door middel van een operatie opgelost kan worden. Uit uw attest kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de standaardprocedure. Zo krijgt u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud iets dichter bij de tolk te gaan zitten en wordt er gehoor gegeven aan uw vraag om luider te praten. U bevestigt verder bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u de tolk goed hoort én dat uw persoonlijk onderhoud gewoon kan doorgaan (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 30 oktober 2024, CGVS p.2). Tijdens het onderhoud blijkt dat uw voornoemde problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud op vlotte wijze af te leggen. U bevestigt meermaals tijdens dat gesprek dat u de tolk goed begrijpt én goed hoort (CGVS p.2, p.3, p.18, p.39). Nergens blijkt dat u niet in staat was de vragen te begrijpen en er coherent op te antwoorden (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 30 oktober 2024). In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze worden

aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest vanwege uw geheime liefdesrelatie met buurmeisje W. (...) door haar echtgenoot, de talibanleider A. K. (...), de taliban en door de dorpsoudsten vermoord te worden (CGVS p.19-20). U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van volgende redenen:

Vooreerst moet benadrukt worden dat u door verschillende Europese landen reisde alvorens aan te komen in België. Daarbij diende u zowel in Kroatië als in Italië een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u echter de afloop van beide asielprocedures niet afwachtte (Bijlage 26 Quater, Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, d.d. 6 februari 2024, p.1).

Deze houding klemmt volledig met de door u voorgehouden nood aan internationale bescherming.

1. Uw verklaringen over uw geliefde W. (...) en de manier waarop uw liefdesrelatie met W. (...) zich ontwikkelde zijn ongeloofwaardig.

1.1. Uw beschrijvingen inzake W. (...) haar uiterlijk en haar karakter zijn opvallend vaag en ontoereikend, hoewel u gedurende twee jaar lang een relatie met uw geliefde zou onderhouden hebben en bereid was voor haar grote risico's te nemen. U kende W. (...), een buurmeisje uit uw geboortedorp Petaw dat twee huizen van uw ouderlijk huis woonde reeds sinds uw kinderjaren (CGVS p.23). Hoewel u enkele zaken over W. (...) wist - zo kon u de namen van haar ouders en broer en zussen opnoemen (CGVS p.25) en vertellen dat zij in Petaw koranlessen in de madrassa met de andere vrouwen volgde (CGVS p.24-25) -, is het opvallend dat uw verklaringen niet verder dan dit reiken.

- Wanneer het CGVS u vraagt het uiterlijk van uw geliefde W. (...) te beschrijven, geeft u de vage uitleg dat zij mooi is. Gevraagd haar uiterlijk meer gedetailleerd te omschrijven, komt u niet verder dan dat zij mooi en even groot als u was. Wanneer u dezelfde vraag een derde keer gesteld wordt, herhaalt u opnieuw dat zij mooi was en mooie ogen had (CGVS p.23). Dat uw verklaringen over het uiterlijk van uw geliefde zo vaag blijven is vreemd hoewel u verklaart dat u gedurende twee jaar lang een relatie met W. (...) onderhield (CGVS p.19).

- Voorts wanneer het CGVS peilt naar W. (...)’s karakter kan u evenmin overtuigen. U geraakt niet verder dan de generieke beschrijving dat zij een goed karakter had en veel lachte. Wanneer u gevraagd wordt om haar persoonlijkheid en haar goede eigenschappen beter te omschrijven, kan u hier niets meer over vertellen maar herhaalt u haar fysieke kenmerken opnieuw. U vertelt dat ze mooi was en mooie ogen had en benadrukt dat u alles aan haar goed vond (CGVS p.24). Het is opvallend dat wanneer u gevraagd wordt haar minder goede eigenschappen op te sommen, u hierover niets kan zeggen. U benadrukt dat u enkel goede eigenschappen weet en dat zij altijd lachte (CGVS p.24). Dat u zo opvallend onwetend blijkt over het karakter van geliefde W. (...), ook niet kan verduidelijken wat ‘goed’ en ‘mooi’ in dit geval precies omvat, is vreemd binnen de context van uw verhaal (CGVS p.26).

- Verder kan u amper iets vertellen over W. (...)’s gebruikelijke activiteiten. Zo kan u niet zeggen hoe vaak W. (...) naar de madrassa ging - of dit elke dag, elke week of elke maand was - om er koranlessen te volgen (CGVS p.24-25). Wanneer gevraagd wordt naar haar favoriete bezigheden, kan u dit evenmin verduidelijken. U benadrukt dat zij als jonge vrouw niet zoveel bezigheden had maar enkel thuis bleef en huishoudelijke taken uitvoerde. Wanneer gevraagd werd welke favoriete activiteiten zij dan in huis deed, slaagt u evenmin om hierop te antwoorden. U geeft nogmaals als generiek antwoord dat vrouwen enkel thuis blijven om er te werken en daarnaast geen andere activiteiten hebben (CGVS p.25), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over jullie verregaande relatie opnieuw ondergraaft.

- Bovendien blijkt u uiterst vaag hoe jullie relatie werkelijk ontstond en wat de aard van jullie relatie was. U bent niet eenduidig of u nu bevriend dan wel in een relatie met haar was (CGVS p.26-27). Vooreerst vertelt u dat u gedurende twee jaar een relatie met W. (...) had (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hoe de relatie ontstond legt u uit dat W. (...) gewoonlijk één of twee keer in de week bij u in de molen langs kwam om er graan te malen. U benadrukt dat u regelmatig met haar praatte en eerst twee jaar bevriend was voor jullie echt een relatie kregen (CGVS p.26). Wanneer het CGVS u hierna vraagt of u dan eerst twee jaar bevriend was en daarna twee jaar een relatie had, kan u hier niet eenduidig op antwoorden. Zo stelt u dat u twee jaar lang een relatie óf een vriendschap had voor zij aan een talibanlid uitgehuwelijkt werd (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hierover duidelijkheid te scheppen stelt u opeens dat u W. (...) enkel kende als buurmeisje toen jullie nog kinderen waren en de laatste twee jaar voor uw vertrek gewoon vrienden waren, wat toch een andere versie betreft (CGVS p.27).

- Voorts blijkt u niet eenduidig over uw toekomstplannen met W. (...). Enerzijds stelt u dat u een toekomst met W. (...) zag. Zo vertelt u dat jullie beiden verliefd op elkaar waren (CGVS p.27) en dat u met haar praatte over trouwplannen (CGVS p.29). U vertelde zelfs aan uw ouders dat u met haar wilde huwen (CGVS p.30-31). Anderzijds komt uit uw verklaringen naar voren dat u geen concrete stappen in deze richting zette. Meer nog, u wachtte zodanig lang om W. (...) ten huwelijk te vragen zodat talibanleider A. K. (...) de tijd had om meermaals aan haar ouders om haar hand te vragen (CGVS p.31-32). Dat u hiertoe in anderhalf jaar tijd geen concrete stappen zette, ondanks de heersende normen en waarden betreffende relaties voor het

huwelijk en het feit dat u als volwassen man zich in een financiële stabiele situatie bevond, roept verder vragen op.

1.2. Uit niets blijkt verder dat u enige voorzichtigheid aan de dag legde om de relatie met W. (...) geheim te houden. Voorts vinden uw verklaringen geen aansluiting bij de heersende conservatieve waarden en normen binnen de Afghaanse maatschappij.

- Vooreerst roepen uw verklaringen inzake de bewegingsvrijheid van W. (...) vragen op. Door de traditionele waarden en conservatieve tradities van de Afghaanse samenleving waarbij mannen en vrouwen in grote mate gescheiden van elkaar leven. De bewegingsvrijheid van een Afghaanse vrouw blijkt - zeker in ruraal gebied eerder beperkt gezien de strenge sociale controle binnen een rurale Afghaanse plattelandsgemeenschap. In dit kader is het vreemd dat u stelt dat haar ouders haar als jonge ongetrouwde vrouw telkens toelieten om zich alleen, zonder begeleiding, in het dorp te verplaatsen en naar de molen te komen, dit hoewel ze slechts één of twee keer per week naar buiten mocht gaan (CGVS p.30). Zo benadrukte u dat zij van haar ouders zowel alleen naar de molen als naar uw ouderlijk huis mocht komen en daarnaast ook alleen naar de velden kon gaan en water kon gaan halen (CGVS p.30-31). Zo kwam W. (...) één of twee keer per week alleen bij u in de molen langs (CGVS p.26) en kon u voorts met haar ook afzonderlijk in het gastenverblijf van uw eigen huis afspreken (CGVS p.28). Het is geenszins aannemelijk dat de ouders van W. (...) haar gezien de strikte normen in de Afghaanse maatschappij zo opvallend vrij zouden laten, noch dat jullie beider families enige private ontmoetingen tussen jullie als ongehuwde jongvolwassenen zouden hebben toegestaan, hetzij in de molen, hetzij thuis in de gastenkamer. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat W. (...) als ongetrouwde vrouw meermaals per week alleen met u als ongetrouwde man kon afspreken (CGVS p.26 en p.28). Dit valt absoluut niet te plaatsen binnen de gangbare normen en gebruiken in de rurale Afghaanse context, waarbinnen de bescherming van de eer van de vrouw een uiterst belangrijke rol speelt en relaties buiten het huwelijk als 'zina' (cfr. religieuze overtreding) worden aanzien. Bovendien roept het vragen op dat W. (...) als vrouw van een talibanleider ook na haar huwelijk opvallend vrijgelaten werd en niet beter door haar echtgenoot A. K. (...) in het oog gehouden werd, want ook dan kan zij tot bij u komen (CGVS p.34). Dit alles kan nauwelijks worden geloofd.

- Dat u voorts amper veiligheidsmaatregelen nam om met W. (...) af te spreken is onlogisch. U vertelt dat u wel voorzichtig moest zijn in uw dorp omdat u problemen zou krijgen indien u in het openbaar met een meisje afsprak (CGSV p.30). Uit niets uit uw verklaringen blijkt dat u met W. (...) besprak wat u zou doen indien jullie relatie ontdekt zou worden (CGVS p.30). Bovendien, hoewel u zei dat u voorzichtig moest zijn en in het geheim met haar moest afspreken (CGVS p.30), kon u vreemd genoeg twee jaar lang ongestoord openlijk met W. (...) afspreken in de molen die uitgerekend door de ganse dorpsgemeenschap gebruikt werd (CGVS p.19 en p.13). Uit uw verklaringen blijkt immers dat dit de enige molen in het dorp was waar dorpingen hun graan ter betaling konden laten malen (CGVS p.14). Voorts lag zowel uw huis met de molen, haar huis als het huis van talibanleider A. K. (...) dicht bij elkaar in het centrum van Petaw (CGVS p.23 en p.13). Bovendien passeerden er veel dorpingen langs uw molen en huis op een pad om de rivier over te steken (CGVS p.29), waardoor dit nog meer vragen oproept betreffende jullie afspraken.

- Dat u een dergelijk risico's nam door openlijk met W. (...) af te spreken is zeker vreemd gezien u zowel voor de machtsvername - ongeveer vijftien jaar - als na de machtsvername - ongeveer twee jaar - onder de controle van de taliban in Petaw leefde (CGVS p.16-17). U wist bovendien maar al te goed welke wraakacties de taliban in uw dorp pleegden op personen die een geheime relatie onderhielden en tegen de taliban of tegen hun gedragsregels ingingen (CGVS p.17-18). Daarnaast was u op de hoogte dat W. (...) haar verloofde - en latere echtgenoot - A. K. (...) één van de talibanleiders in Petaw was (CGVS p.16-17) waardoor het nog minder plausibel lijkt dat u gedurende twee jaar een relatie met W. (...) zou hebben gehad. Hierbij moet opgemerkt worden dat u ondanks het feit dat u bijna twee jaren lang onder talibanbewind woonde u bijzonder onwetend bent over voornoemd talibanleider A. K. (...) en de andere talibanleiders in uw dorp. U somt de namen van de vijf talibanleiders in uw dorp op waaronder deze van commandant M. S. (...) en zijn zoon A. K. (...) (CGVS p.16). Hoewel u vertelt dat zij in uw geboortedorp Petaw woonden, weet u niet van waar A. K. (...) afkomstig was noch wat welke taken hij voor de taliban uitvoerde (CGVS p.17). Gevraagd waarom er zoveel talibanleiders in Petaw waren kan u hier niet op antwoorden, noch weet u hoe zij onderling hun taken verdeeld hadden (CGVS p.17).

1.3. Verder stapelen de ongeloofwaardige elementen zich op in uw verklaringen over het incident waarbij u betrap werd.

- Zo kunnen uw verklaringen over het gedrag van W. (...) tijdens het incident niet overtuigen. U stelt dat W. (...) in aanwezigheid van haar elfjarige schoonzus tegen u met luide stem - gezien uw gehoorproblemen over haar huwelijksproblemen zou gepraat hebben en begon te wenen (CGVS p.34-35). Het is opnieuw volstrekt onaannemelijk dat W. (...) zo openlijk over haar huwelijksproblemen en haar wens te ontsnappen in de nabijheid van derden zou gepraat hebben. Zeker omdat het in dit geval ging om haar eigen schoonzus die aanwezig was en haar loslippigheid grote consequenties kon hebben.

- Ook uw verklaringen over uw eigen gedrag tijdens het voornoemd incident kunnen niet overtuigen. Zo kan het totaal niet worden geloofd dat u op zo'n moment, en in de nabijheid van de schoonzus, seksuele betrekkingen met W. (...) had, terwijl evenzeer andere klanten van de molen konden binnenvallen en ook W. (...) hier geen bezwaar tegen had en/of de gigantische risico's niet had ingeschat.

- Voorts overtuigen uw verklaringen inzake het gedrag van talib/echtgenoot A. K. (..) bij het incident niet. Het biedt geen logica dat A. K. (..) louter op basis van de geruchten van een elfjarig kind zijn eigen echtgenote zou gedood hebben en bovendien ook u zou willen vermoorden; Zeker zonder zich eerst grondig over de feiten geïnformeerd te hebben of verhaal bij u en uw familie gehaald te hebben. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u nooit eerder enige voorafgaande conflicten met A. K. (..) had (CGSV p.37). U herinnert zich enkel één incident waarbij de vader van A. K. (..), commandant M. S. (..) u in uw molen sloeg omdat u naar een mp3 luisterde en uw baard geschoren had. Uit niets van uw verklaringen blijkt dat het mp3 incident ook aan uw problemen met A. K. (..) zouden gelinkt zijn.

Voor de volledigheid moet opgemerkt worden dat uw verklaringen dat naast de taliban in het algemeen en talibanleider A. K. (..) specifiek ook de dorpsoudsten van Petaw dorp u willen vermoorden niet kunnen overtuigen. Zo noemt u de dorpsoudsten in uw verklaringen vooreerst 'oude mannen van vijftig of zestig jaar oud'. Voorts waren het dezelfde dorpsoudsten die met de taliban bemiddelden om uw vader en uw broer vrij te krijgen (CGVS p.36). Bovendien valt het op dat u deze reden pas vooreerst tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt en dit niet eerder tijdens uw DVZ interview vermeldde (DVZ, CGVS Vragenlijst, d.d. 5 september 2024). U geeft als reden aan dat u de vervolging door de dorpsoudsten niet eerder meldde omdat u dit zelf pas vijf maanden na de vrijlating van uw vader en broer te horen kreeg. Dat u dit niet eerder aan de Belgische asielinstanties vermeldde is vreemd aangezien u volgens uw verklaringen reeds rond december 2023 op de hoogte zou gesteld zijn en uw DVZ-interview ongeveer negen maanden later in september 2024 plaatsvond, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen aan uw adres die hieruit volgen evenmin aannemelijk kan maken.

2. De conclusies van bovenstaande bevindingen worden verder versterkt door uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen na uw vertrek.

- Uit niets blijkt dat uw familieleden na uw vertrek vervolgd worden. Het roept vragen op dat u verklaart dat talibanleider A. K. (..) en de taliban na uw vertrek nog steeds maandelijks bij uw familie langs komt om uw ouderlijk huis te doorzoeken en naar u te vragen. U verklaart dat A. K. (..) dit doet omdat de taliban in uw dorp niet weten dat u weg bent en in het buitenland verblijft (CGVS p.37). Het roept vragen op dat uw ouders anderhalf jaar lang tijdens deze talloze maandelijkse bezoeken - uitgerekend ongeveer zo een 18 bezoeken - nooit aan A. K. (..) of de taliban zouden gemeld hebben dat u naar het buitenland vertrokken bent. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige moeite deed om u terdege te informeren wanneer A. K. (..) en de taliban voor het laatst bij uw familie langskwamen (CGVS p.37). Dit hoewel u nog regelmatig met uw familieleden in contact staat via uw paternale neven (CGVS p.11-12). Mocht de taliban u, en daarmee ook uw familie werkelijk in het vizier hebben, dan zouden ze op een meer doortastende en assertieve wijze te werk zijn gegaan. Op dit ogenblik wonen uw familieleden zoals uw ouders, uw zus en uw vier broers echter zonder problemen in uw geboortedorp. U vermeldt zelfs dat het goed met hen gaat (CGVS p.10-11). De desinteresse van de taliban tegenover u en uw familie na uw vertrek staat haaks op de voornoemde ernst van uw situatie. Hierbij moet opgemerkt worden dat ook W.(..)'s familie na haar dood ongestoord in Petaw-dorp woont en dat zij evenmin enige problemen met de taliban ondervinden (CGVS p.38).

3. De door u neergelegde documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn evenmin van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Documenten hebben slechts bewijswaarde in zoverre van ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara geeft net als de taskara van uw vader een indicatie van uw en zijn identiteit die hier niet direct ter discussie staat maar niets zegt over uw vrees (documenten 2 en 3). De foto's van uzelf in uw district (document 4) voegen niets fundamenteel toe aan uw verklaringen; bovendien hebben foto's zo goed als geen bewijswaarde. Ook de vrijlatingsbrief van uw familieleden (document 5) die u na uw persoonlijk onderhoud doorstuurde kan bovenstaande bevindingen niet wijzigen.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt verder dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm.pdf) (europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat

gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf)(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land

binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit

zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er is bovendien vastgesteld dat u tot uw 23 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (DVZ, Inschrijving, d.d. 4 januari 2024) waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan volledig gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. U geeft aan dat u geboren bent in Petaw dorp, in Marawara district, in de provincie Kunar en u gans uw leven tot aan uw vertrek in uw geboortedorp in Afghanistan heeft gewoond (CGVS p.6). Meer nog u woonde ongeveer twee jaar na de machtsovername onder talibanbewind, en ook voor de machtsovername lag uw geboortedorp reeds vijftien jaar onder de controle van de taliban (CGVS p.16-17). Bovendien ging in uw geboortedorp twee jaar naar school en volgde u er ongeveer twee jaar religieuze lessen in de madrassa (CGVS p.12-13). Verder geeft u aan een praktiserend moslim te zijn waarbij u bidt in zowel Afghanistan als in België (CGVS p.9). Hierbij geeft u aan dat als u buiten niet altijd kan bidden maar dat u als u tijd heeft de gebeden weldegelijk volgt. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na uw verblijf in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo wonen uw familieleden zoals uw ouders, uw vier broers en uw jongste zus op dit ogenblik nog steeds in uw geboortedorp Petaw en oudste zus in Narang (CGVS p.10-11).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekende partij beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

- artikel 1, A van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen .
- de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet") .
- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU
- artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen.
- het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel
- Art. 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens”

3.2. Stukken

De verzoekende partij heeft bij het verzoekschrift geen stavingsstukken gevoegd.

De verwerende partij maakt via verweernota op 17 april 2025 volgende informatie over:

“COI Focus. Afghanistan : Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024, https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf

EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf

EUAA *Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf

EUAA *Afghanistan – Country Focus* van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf »

De verwerende partij maakt op 20 oktober 2025 een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

De verzoekende partij maakt op 23 oktober 2025 volgende stukken over:

- arbeidsovereenkomst bepaalde duur vanaf 27 mei 2025 tot 22 augustus 2025;
- arbeidsovereenkomst bepaalde duur vanaf 27 mei 2025 tot 21 augustus 2026;
- verklaring werkgever dd. 21 oktober 2025;
- inschrijvingsformulier Ligo schooljaar 2025-2026 Nederlands tweede taal richtgraad 1;
- verklaring docent Ligo dd. 16 oktober 2025;
- gelegenheidsformulier tuinbouwsector;
- loonfiches;
- stuk + vertaling stuk inzake doodsb bedreiging.

De verzoekende partij legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarin zij met betrekking tot de recente situatie in Afghanistan verwijst naar algemene bronnen. Tevens wijst zij op haar integratie in België en de situatie van terugkeerders naar Afghanistan.

Daarnaast legt verzoekende partij ter terechtzitting nog een kopie van een foto neer waarvan zij stelt dat dit een foto is van het graf van haar vriendin.

3.3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3. 4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

3.4.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte *'beoordeling van feiten en omstandigheden'* in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient

daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.5. Voorafgaande opmerkingen

3.5.1. Waar verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat betreft het voorgaande, niet-ontvankelijk.

3.5.2. Verder wijst de Raad erop dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd waarbij dit besluit omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden als zou de bestreden beslissing standaard gemotiveerd zijn. Bovendien wijst de Raad erop dat, zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekende partij doch *quod non*, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond. Hetzelfde geldt voor wat betreft de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.5.3. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten

waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bij het afleggen van uw verklaringen op de DVZ geen bijzondere procedurele noden liet optekenen en dat de DVZ evenmin bijzondere procedurele noden vaststelde in uw hoofde (Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’, Dienst Vreemdelingenzaken DVZ, 11 januari 2024). U verklaart daarentegen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u minder goed hoort en legt hiervan een medisch attest neer waarin uw aanvang van bilaterale otosclerose vermeld staat (Document 1), een progressieve genetische ziekte die iemand langzaam slechthorend maakt; wat door middel van een operatie opgelost kan worden. Uit uw attest kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de standaardprocedure. Zo krijgt u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud iets dichterbij de tolk te gaan zitten en wordt er gehoor gegeven aan uw vraag om luider te praten. U bevestigt verder bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u de tolk goed hoort én dat uw persoonlijk onderhoud gewoon kan doorgaan (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 30 oktober 2024, CGVS p.2). Tijdens het onderhoud blijkt dat uw voornoemde problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud op vlotte wijze af te leggen. U bevestigt meermaals tijdens dat gesprek dat u de tolk goed begrijpt én goed hoort (CGVS p.2, p.3, p.18, p.39). Nergens blijkt dat u niet in staat was de vragen te begrijpen en er coherent op te antwoorden (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 30 oktober 2024). In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij betoogt wel het oneens te zijn met voormelde beoordeling maar zij brengt geen concrete gegevens aan waaruit kan blijken dat de door de commissaris-generaal gemaakte beoordeling over haar gehoorprobleem incorrect is. Zo betwist verzoekende partij geenszins, en zoals bovendien ook blijkt op lezing van het administratief dossier (administratief dossier, CGVS, map *Documenten*, stuk 1: medisch attest van NKO, ZAS Palfijn dd. 28 oktober 2024), dat het medisch attest dat zij heeft voorgelegd vermeldt dat zij lijdt aan “*bilaterale otosclerose*” hetgeen slechthorendheid tot gevolg heeft. Verzoekende partij betwist ook niet dat dit “*een progressieve genetische ziekte die iemand langzaam slechthorend maakt*”. Op lezing van dit medisch attest blijkt voorts ook geenszins dat verzoekende partij omwille van haar gehoorprobleem niet in staat zou zijn om op volwaardige, zelfstandige wijze deel te nemen aan de procedure. Verzoekende partij lijkt in het verzoekschrift haar gehoorprobleem aan te grijpen om te stellen dat er voorbijgegaan wordt aan het feit dat zij leidt aan posttraumatische stressstoornis (PTSS), maar dergelijke deductie is op geen enkel objectief gegeven gesteund. De Raad benadrukt dat het voorgelegde medisch attest enkel gewag maakt van haar gehoorprobleem, dat dit door de behandelend arts zelf geenszins gelinkt wordt aan enige traumatische gebeurtenis, laat staan dat er gewag wordt gemaakt van PTSS in hoofde van verzoekende partij, dat uit dit attest niet kan afgeleid worden dat zij niet volwaardig kan deelnemen aan de procedure en dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden met haar gehoorprobleem door de verzoekende partij dichterbij de tolk te laten plaatsnemen en er gevolg werd gegeven aan haar verzoek dat er luider wordt gepraat. Verzoekende partij beaamt voorts de tolk goed te horen en bevestigde meermaals doorheen het gehoor dat zij de tolk goed begrijpt én goed hoort (administratief dossier, CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud (NPO, 30 oktober 2024, pp. 2, 3, 7, 14, 18 en 39). Verzoekende partij verklaarde daarenboven ook zelf dat haar gehoorprobleem niets te maken heeft met haar verzoek om internationale bescherming (NPO, 30 oktober 2024, p. 21).

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud in staat was om verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Dit geldt des te meer nu noch verzoekende partij, noch de advocaat die haar bijstond op de zetel van het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en geen van beide er aanhaalde dat van verzoekende partij, al dan niet omwille van psychologische problemen of stress, geen volwaardige verklaringen mocht worden verwacht. Evenmin werd aangehaald dat er zich bij de Dienst Vreemdelingenzaken in dat verband problemen hebben voorgedaan. Verzoekende partij brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van haar beweringen in dit verband. In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoekende partij van voorgehouden mentale problemen zelf niet de minste melding maakte in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 januari 2024. Op de vraag of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordt zij immers

ontkennend (zie 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' d.d. 11 januari 2024, vraag 1). Verzoekende partij kan heden bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de inhoud van het gehoor zou zijn gekleurd door haar mentale toestand.

3.5.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsvername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsvername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteed door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR "Guidance note" van februari 2022 waarnaar in de informatie van Nansen wordt verwezen.

De argumentatie van verzoekende partij, onder verwijzing naar de NANSSEN-informatie, dat meer waarde moet worden gehecht aan de richtlijnen van UNHCR, dan aan de richtsnoeren van de EUAA, onder meer omwille van het risico op potentiële vooringenomenheid van de EU lidstaten ten gevolge van politieke belangen, is niet meer dan een loze bewering die elke ernstige onderbouwing ontbeert.

De Raad herinnert eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, lid 3 van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: "*Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.*" Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, over te gaan tot een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en hem door de partijen wordt aangereikt.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, te analyseren.

3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Verzoekende partij houdt in eerste instantie voor dat verwerende partij onterecht besloot dat zij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer

dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.6.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij geen enkel verweer aanvoert tegen de motivering dat: *"Vooreerst moet benadrukt worden dat u door verschillende Europese landen reisde alvorens aan te komen in België. Daarbij diende u zowel in Kroatië als in Italië een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u echter de afloop van beide asielprocedures niet afwachtte (Bijlage 26 Quater, Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, d.d. 6 februari 2024, p.1). Deze houding klemmt volledig met de door u voorgehouden nood aan internationale bescherming."* Deze motivering is in overeenstemming met de stukken van het administratief dossier en is pertinent. Dergelijk handelen staat haaks op de voorgehouden nood aan bescherming. Immers kan van een persoon die werkelijk nood heeft aan bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat het concrete land waar men terechtkomt en dat bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Voorgaande vaststelling is minstens een tegenindicatie van de ernst van de voorgehouden nood aan internationale bescherming, die bovendien samen met de overige aangehaalde motieven dient te worden gelezen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing weergegeven motieven dat de commissaris-generaal terecht heeft doen besluiten dat aan de voorgehouden vrees en nood aan internationale bescherming geen geloof kan worden gehecht.

3.6.4. Verzoekende partij is het vooreerst oneens met de motivering dat haar verklaringen over W. te vaag en ontoereikend zijn om de voorgehouden liefdesrelatie geloofwaardig te bevinden. Verzoekende partij kan evenwel niet overtuigen.

Immers, ondanks de verklaringen van verzoekende partij al twee jaar een relatie gehad te hebben met W. (NPO, 30 oktober 2024, p. 19 en 25), dat W. haar buurmeisje was die slechts twee huizen verderop woonde op drie minuten stappen (NPO, 30 oktober 2024, p. 23), ze elkaar al van kindsbeen af kenden (NPO, 30 oktober 2024, p. 25), W. op regelmatige basis naar de molen kwam waardoor ze met elkaar begonnen te praten (NPO, 30 oktober 2024, p. 26), dat ze verliefd waren op elkaar, dat ze over alles spraken (NPO, 30 oktober 2024, p. 27), en dat W. eveneens naar haar huis kwam, ook in de gastenkamer (NPO, 30 oktober 2024, p. 28 en 30) blijkt dat zij, zoals de commissaris-generaal terecht vaststelt, evenwel niet verder komt dan zeer vage en ontoereikende antwoorden over W.. Op de vraag haar uiterlijk te beschrijven repliceert verzoekende partij slechts: *"Een mooi meisje, goed gebouwd meisje"* en komt zij, wanneer haar om meer details gevraagd wordt, niet verder dan: *"Het was een mooi meisje enzo, ze was zo groot als mij"*, *"Ja ze was een mooi meisje die had mooie ogen, het is moeilijk omdat er niemand is, om te zeggen, ze lijkt op deze persoon"* Ook de beschrijving over haar karakter is vrijwel nietszeggend: *"Ja, ze had een goed karakter, ze lachten zo, en was een mooi meisje"*. Ook wanneer de *protection officer* doorvraagt over de persoonlijkheid van W. blijft verzoekende partij steken in nietszeggende antwoorden: *"Kan u haar karakter of persoonlijkheid nog wat beter omschrijven (...)?"* *Ja, ik weet het niet. Wat moet ik over haar vertellen."* en dat W. altijd blij was en met alles lachte. Zoals de commissaris-generaal ook terecht vaststelt, blijkt dat verzoekende partij geen enkele minder goede eigenschap van W. kan vermelden, noch wist ze te vertellen wat de favoriete taken van W. waren (NPO, 30 oktober 2024, pp. 23-25). Dergelijke vage en nietszeggende verklaringen doen terecht besluiten dat de voorgehouden relatie dermate weinig doorleefd voorkomt - temeer nog in het licht van de verklaringen dat deze relatie twee jaar duurde en zij elkaar geregeld zagen - dat aan het bestaan van deze relatie geen enkel geloof gehecht kan worden. Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt in het verzoekschrift waar zij erop wijst dat zij wel degelijk dingen kon vertellen over W. kan op lezing van haar verklaringen blijkens het gehoorverslag geenszins blijken dat haar verklaringen wel degelijk doorleefd zijn waardoor aan deze relatie wel geloof moet gehecht worden. Zoals duidelijk blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing erkent de commissaris-generaal dat verzoekende partij wel enige dingen kon vertellen over W. maar motiveert hij pertinent dat haar verklaringen over W. niet verder reiken dan de namen van haar ouders, broer en zussen en dat W. in Petaw koranlessen in de madrassa met de andere vrouwen volgde. De Raad benadrukt daarbij nog dat het geheel is van de vaststellingen omtrent haar verklaringen inzake W. die terecht doen besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden relatie. Het loutere feit dat verzoekende partij wel enige dingen wist te vertellen, doet niks af aan het terechte besluit dat het geheel van haar verklaringen over W. niet doorleefd is waardoor de geloofwaardigheid van de voorgehouden relatie ondermijnd wordt. Lezing van het gehoorverslag leert dat de *protection officer* verschillende vragen aan verzoekende partij heeft gesteld om zich ervan te vergewissen of verzoekende partij dienaangaande doorleefde verklaringen kan afleggen, *quod non*. De vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagt

doorleefde verklaringen over W. af te leggen doet terecht besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden relatie.

Anders dan wat verzoekende partij ook voorhoudt is het niet omdat zij namen van familie van W. kan opgeven en wist dat W. koranlessen volgde daarom ook moet aangenomen worden dat zij met W. een liefdesrelatie onderhield. De Raad ziet ook niet in hoe het feit dat “(h)et (...) over een strikt intieme relatie” gaat afbreuk kan doen aan de vaststelling dat zij er niet in slaagt doorleefde verklaringen af te leggen over de persoon W.. Nu de persoon W. een wezenlijk kernelement betreft in de voorgehouden liefdesrelatie, mag redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoekende partij over deze persoon zelf doorleefde verklaringen kan afleggen, temeer zij net voorhield met deze persoon al twee jaar een relatie te onderhouden. De Raad ziet ook niet in op welke wijze de gestelde vragen die betrekking hebben op het uiterlijk en karakter van W. in hoofde van verzoekende partij zouden kunnen leiden tot enige terughoudendheid nu dergelijke vragen geen betrekking hebben op intieme details. Hetzelfde geldt voor wat betreft de favoriete activiteiten van W.. Bovendien kan uit het gehoorverslag ook geenszins blijken dat verzoekende partij zich bij deze vragen oncomfortabel voelde. Zij overtuigt dan ook geenszins met verwijzing naar haar “culturele en religieuze achtergrond” om de vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot de voorgehouden liefdesrelatie te ontkrachten.

Verzoekende partij kan evenmin gevolgd worden waar zij meent dat van haar verwacht werd dat zij “bijna de volledige chronologie van de activiteiten van W. (...)” zou moeten kennen. Lezing van het gehoorverslag laat dergelijke conclusie geenszins toe. Zo heeft de *protection officer* niet meer gedaan dan verzoekende partij te vragen hoe vaak W. naar de koranlessen ging, met name of dit elke dag, elke week, elke maand was, hetgeen geenszins een onredelijke vraag is aan iemand die beweert al twee jaar lang een liefdesrelatie te onderhouden met W.. Dat verzoekende partij hier geheel het antwoord schuldig op moet blijven (NPO, 30 oktober 2024, p. 25), doet terecht, in het licht van de overige vaststellingen met betrekking tot haar uitermate gebrekkige kennis over W., afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden relatie. Verder blijkt uit de gestelde vragen over de activiteiten van W. evenmin dat de *protection officer* onredelijke eisen stelde aan de kennis van verzoekende partij hierover. Immers vraagt de *protection officer* verzoekende partij om iets te vertellen over de favoriete bezigheden/activiteiten van W. hetgeen geenszins een vraag betreft inzake de chronologie van deze activiteiten (NPO, 30 oktober 2024, p. 25). Ook hier raakt de verzoekende partij evenwel niet verder dan vage en nietszeggende antwoorden. De Raad benadrukt dat, zo verzoekende partij werkelijk een liefdesrelatie onderhield met W., van haar verwacht kan worden dat zij meer kan vertellen over W. dan de vage en vrijwel nietszeggende verklaringen die zij daarover heeft afgelegd.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen concreet verweer voert tegen de volgende motivering: “Bovendien blijkt u uiterst vaag hoe jullie relatie werkelijk ontstond en wat de aard van jullie relatie was. U bent niet eenduidig of u nu bevriend dan wel in een relatie met haar was (CGVS p.26-27). Vooreerst vertelt u dat u gedurende twee jaar een relatie met W. (...) had (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hoe de relatie ontstond legt u uit dat W. (...) gewoonlijk één of twee keer in de week bij u in de molen langs kwam om er graan te malen. U benadrukt dat u regelmatig met haar praatte en eerst twee jaar bevriend was voor jullie echt een relatie kregen (CGVS p.26). Wanneer het CGVS u hierna vraagt of u dan eerst twee jaar bevriend was en daarna twee jaar een relatie had, kan u hier niet eenduidig op antwoorden. Zo stelt u dat u twee jaar lang een relatie óf een vriendschap had voor zij aan een talibanlid uitgehuwelijkt werd (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hierover duidelijkheid te scheppen stelt u opeens dat u W. (...) enkel kende als buurmeisje toen jullie nog kinderen waren en de laatste twee jaar voor uw vertrek gewoon vrienden waren, wat toch een andere versie betreft (CGVS p.27).” Zoals de commissaris-generaal immers op goede gronden blijkens nazicht van het gehoor vaststelt, is verzoekende partij inderdaad niet eenduidig of zij bevriend dan wel een relatie had met W., hetgeen evenzeer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden liefdesrelatie met W.

Waar verzoekende partij nog betoogt dat blijkens het gehoor het duidelijk was dat zij met W. wenste te huwen en dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, er wel degelijk concrete stappen waren ondernomen zoals het informeren van haar ouders maar dat zij de tijd wenste te nemen om voorbereidingen te treffen en dit geenszins bevreemdend is, overtuigt zij evenmin om de motivering dat: “Voorts blijkt u niet eenduidig over uw toekomstplannen met W. (...). Enerzijds stelt u dat u een toekomst met W. (...) zag. Zo vertelt u dat jullie beiden verliefd op elkaar waren (CGVS p.27) en dat u met haar praatte over trouwplannen (CGVS p.29). U vertelde zelfs aan uw ouders dat u met haar wilde huwen (CGVS p.30-31). Anderzijds komt uit uw verklaringen naar voren dat u geen concrete stappen in deze richting zette. Meer nog, u wachtte zodanig lang om W. (...) ten huwelijk te vragen zodat talibanleider A. K. (...) de tijd had om meermaals aan haar ouders om haar hand te vragen (CGVS p.31-32). Dat u hiertoe in anderhalf jaar tijd geen concrete stappen zette, ondanks de heersende normen en waarden betreffende relaties voor het huwelijk en het feit dat u als volwassen man zich in een financiële stabiele situatie bevond, roept verder vragen op.” te weerleggen. Immers betwist de commissaris-generaal niet dat verzoekende partij verklaarde dat zij met W. wenste te huwen en dat ze dit zelfs aan haar ouders vertelde (NPO, 30 oktober 2024, pp. 29

en 31) maar wijst de commissaris-generaal er geheel terecht op dat verzoekende partij tot anderhalf jaar wachtte om haar ouders te vertellen over de relatie (NPO, 30 oktober 2024, p. 31: *“U was anderhalf jaar in een relatie met haar toen u naar uw ouders ging en zei dat u met haar zou trouwen? Ja”*) en dus anderhalf jaar wachtte om concrete stappen te ondernemen om te huwen. Haar verklaringen dat zij wenste te huwen met W. doch desondanks anderhalf jaar wachtte om daartoe effectief stappen te ondernemen, doet terecht besluiten dat haar verklaringen desbetreffend niet eenduidig zijn en bovendien weinig aannemelijk zijn in de Afghaanse context inzake de heersende waarden en normen betreffende voorhuwelijkse relaties zoals trouwens zelf geschetst door verzoekende partij (NPO, 30 oktober 2024, pp. 17-18, 30), temeer samen met de vaststelling dat verzoekende partij in een financieel stabiele situatie zat (*“De molen en de veehandel, was dat een goed draaiende business? Was uw familie welvarend? Ja, dus het ging financieel allemaal goed”*, NPO, 30 oktober 2024, p. 14) en blijkens haar verklaringen de familie van W. ook niks tegen haar had (NPO, 30 oktober 2024, p. 31). Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, is het in dergelijke omstandigheden geenszins aannemelijk dat zij ruim anderhalf jaar *“de tijd nam om dit huwelijk uit te werken”*.

Gelet op de bespreking *supra* slaagt verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing die steun vindt in het administratief dossier en die de Raad overneemt: *“1. Uw verklaringen over uw geliefde W. (...) en de manier waarop uw liefdesrelatie met W. (...) zich ontwikkelde zijn ongeloofwaardig.*

1.1. Uw beschrijvingen inzake W. (...) haar uiterlijk en haar karakter zijn opvallend vaag en ontoereikend, hoewel u gedurende twee jaar lang een relatie met uw geliefde zou onderhouden hebben en bereid was voor haar grote risico's te nemen. U kende W. (...), een buurmeisje uit uw geboortedorp Petaw dat twee huizen van uw ouderlijk huis woonde reeds sinds uw kinderjaren (CGVS p.23). Hoewel u enkele zaken over W. (...) wist - zo kon u de namen van haar ouders en broer en zussen opnoemen (CGVS p.25) en vertellen dat zij in Petaw koranlessen in de madrassa met de andere vrouwen volgde (CGVS p.24-25) -, is het opvallend dat uw verklaringen niet verder dan dit reiken.

- *Wanneer het CGVS u vraagt het uiterlijk van uw geliefde W. (...) te beschrijven, geeft u de vage uitleg dat zij mooi is. Gevraagd haar uiterlijk meer gedetailleerd te omschrijven, komt u niet verder dan dat zij mooi en even groot als u was. Wanneer u dezelfde vraag een derde keer gesteld wordt, herhaalt u opnieuw dat zij mooi was en mooie ogen had (CGVS p.23). Dat uw verklaringen over het uiterlijk van uw geliefde zo vaag blijven is vreemd hoewel u verklaart dat u gedurende twee jaar lang een relatie met W. (...) onderhield (CGVS p.19).*

- *Voorts wanneer het CGVS peilt naar W. (...)’s karakter kan u evenmin overtuigen. U geraakt niet verder dan de generieke beschrijving dat zij een goed karakter had en veel lachte. Wanneer u gevraagd wordt om haar persoonlijkheid en haar goede eigenschappen beter te omschrijven, kan u hier niets meer over vertellen maar herhaalt u haar fysieke kenmerken opnieuw. U vertelt dat ze mooi was en mooie ogen had en benadrukt dat u alles aan haar goed vond (CGVS p.24). Het is opvallend dat wanneer u gevraagd wordt haar minder goede eigenschappen op te sommen, u hierover niets kan zeggen. U benadrukt dat u enkel goede eigenschappen weet en dat zij altijd lachte (CGVS p.24). Dat u zo opvallend onwetend blijkt over het karakter van geliefde W. (...), ook niet kan verduidelijken wat ‘goed’ en ‘mooi’ in dit geval precies omvat, is vreemd binnen de context van uw verhaal (CGVS p.26).*

- *Verder kan u amper iets vertellen over W. (...)’s gebruikelijke activiteiten. Zo kan u niet zeggen hoe vaak W. (...) naar de madrassa ging - of dit elke dag, elke week of elke maand was - om er koranlessen te volgen (CGVS p.24-25). Wanneer gevraagd wordt naar haar favoriete bezigheden, kan u dit evenmin verduidelijken. U benadrukt dat zij als jonge vrouw niet zoveel bezigheden had maar enkel thuis bleef en huishoudelijke taken uitvoerde. Wanneer gevraagd werd welke favoriete activiteiten zij dan in huis deed, slaagt u evenmin om hierop te antwoorden. U geeft nogmaals als generiek antwoord dat vrouwen enkel thuis blijven om er te werken en daarnaast geen andere activiteiten hebben (CGVS p.25), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over jullie verregaande relatie opnieuw ondergraaft.*

- *Bovendien blijkt u uiterst vaag hoe jullie relatie werkelijk ontstond en wat de aard van jullie relatie was. U bent niet eenduidig of u nu bevriend dan wel in een relatie met haar was (CGVS p.26-27). Vooreerst vertelt u dat u gedurende twee jaar een relatie met W. (...) had (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hoe de relatie ontstond legt u uit dat W. (...) gewoonlijk één of twee keer in de week bij u in de molen langs kwam om er graan te malen. U benadrukt dat u regelmatig met haar praatte en eerst twee jaar bevriend was voor jullie echt een relatie kregen (CGVS p.26). Wanneer het CGVS u hierna vraagt of u dan eerst twee jaar bevriend was en daarna twee jaar een relatie had, kan u hier niet eenduidig op antwoorden. Zo stelt u dat u twee jaar lang een relatie óf een vriendschap had voor zij aan een talibanlid uitgehuwelijkt werd (CGVS p.26). Wanneer het CGVS vraagt hierover duidelijkheid te scheppen stelt u opeens dat u W. (...) enkel kende als buurmeisje toen jullie nog kinderen waren en de laatste twee jaar voor uw vertrek gewoon vrienden waren, wat toch een andere versie betreft (CGVS p.27).*

- *Voorts blijkt u niet eenduidig over uw toekomstplannen met W. (...). Enerzijds stelt u dat u een toekomst met W. (...) zag. Zo vertelt u dat jullie beiden verliefd op elkaar waren (CGVS p.27) en dat u met haar praatte over trouwplannen (CGVS p.29). U vertelde zelfs aan uw ouders dat u met haar wilde huwen (CGVS p.30-31). Anderzijds komt uit uw verklaringen naar voren dat u geen concrete stappen in deze richting zette. Meer nog, u wachtte zodanig lang om W. (...) ten huwelijk te vragen zodat talibanleider A. K. (...) de tijd had om*

meermaals aan haar ouders om haar hand te vragen (CGVS p.31-32). Dat u hiertoe in anderhalf jaar tijd geen concrete stappen zette, ondanks de heersende normen en waarden betreffende relaties voor het huwelijk en het feit dat u als volwassen man zich in een financiële stabiele situatie bevond, roept verder vragen op."

3.6.5. Verzoekende partij is verder ook geenszins ernstig waar zij voorhoudt dat *"W. niet echt werd vrijgelaten doch het de bedoeling niet was dat ze een man zou ontmoeten wanneer ze de ouderlijke woning verliet en hierbij verzoeker vervolgens ontmoette"* om de motivering dat: *"Vooreerst roepen uw verklaringen inzake de bewegingsvrijheid van W. (...) vragen op. Door de traditionele waarden en conservatieve tradities van de Afghaanse samenleving waarbij mannen en vrouwen in grote mate gescheiden van elkaar leven. De bewegingsvrijheid van een Afghaanse vrouw blijkt - zeker in rurale gebied eerder beperkt gezien de strenge sociale controle binnen een rurale Afghaanse plattelandsgemeenschap. In dit kader is het vreemd dat u stelt dat haar ouders haar als jonge ongetrouwde vrouw telkens toelieten om zich alleen, zonder begeleiding, in het dorp te verplaatsen en naar de molen te komen, dit hoewel ze slechts één of twee keer per week naar buiten mocht gaan (CGVS p.30). Zo benadrukte u dat zij van haar ouders zowel alleen naar de molen als naar uw ouderlijk huis mocht komen en daarnaast ook alleen naar de velden kon gaan en water kon gaan halen (CGVS p.30-31). Zo kwam W. (...) één of twee keer per week alleen bij u in de molen langs (CGVS p.26) en kon u voorts met haar ook afzonderlijk in het gastenverblijf van uw eigen huis afspreken (CGVS p.28). Het is geenszins aannemelijk dat de ouders van W. (...) haar gezien de strikte normen in de Afghaanse maatschappij zo opvallend vrij zouden laten, noch dat jullie beider families enige private ontmoetingen tussen jullie als ongehuwde jongvolwassenen zouden hebben toegestaan, hetzij in de molen, hetzij thuis in de gastenkamer. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat W. (...) als ongetrouwde vrouw meermaals per week alleen met u als ongetrouwde man kon afspreken (CGVS p.26 en p.28). Dit valt absoluut niet te plaatsen binnen de gangbare normen en gebruiken in de rurale Afghaanse context, waarbinnen de bescherming van de eer van de vrouw een uiterst belangrijke rol speelt en relaties buiten het huwelijk als 'zina' (cfr. religieuze overtreding) worden aanzien. Bovendien roept het vragen op dat W. (...) als vrouw van een talibanleider ook na haar huwelijk opvallend vrijgelaten werd en niet beter door haar echtgenoot A. K. (...) in het oog gehouden werd, want ook dan kan zij tot bij u komen (CGVS p.34). Dit alles kan nauwelijks worden geloofd."* in een ander daglicht te plaatsen. Zoals immers duidelijk blijkt verklaarde verzoekende partij uitdrukkelijk dat W. van haar ouders alleen naar onder meer de molen mocht gaan (NPO, 30 oktober 2024, p. 30-31), een plaats waarvan verzoekende partij had aangegeven dat dit de molen van haar vader was en zij daar doorgaans alleen werkte omdat haar vader zich met de koeien bezig hield (NPO, 30 oktober 2024, p. 13-14). In die geschetste context moeten de ouders van W. aldus geweten hebben dat hun dochter een man zou ontmoeten. Bovendien is het hoe dan ook absurd dat de ouders van W. zouden verondersteld hebben dat er geen enkel risico bestond dat W. geen man zou ontmoeten wanneer zij alleen op pad werd gestuurd. Evenzeer is het onaannemelijk dat de ouders van beide families zouden toegestaan hebben dat verzoekende partij alleen met W. in de gastenkamer van hun huis kon afspreken (NPO, 30 oktober 2024, p. 28). Dat hun contacten enkel in het geheim plaatsvonden strookt geenszins met haar eerdere verklaringen dat W. alleen naar de molen en naar haar huis mocht komen. Ook doet dit betoog evenmin afbreuk aan de motivering dat het ongeloofwaardig is dat de echtgenoot van W., die tot de taliban behoorde en bijgevolg geacht mag worden er een zeer conservatief beeld op na te houden (hetgeen ook blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij waar zij stelde dat A.K. niet twijfelde om W. te doden wanneer hij hoorde van het overspel (NPO, 30 oktober 2024, p. 37)), W. evenzeer W. opvallend vrijliet waardoor zij de mogelijkheid had om zelfs na haar huwelijk nog met verzoekende partij af te spreken.

De Raad benadrukt dat, net gelet op de Afghaanse context zoals die naar voren komt uit de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat 'zina' (waaronder een buitenechtelijke relatie) een zedelijk misdrijf is dat gezien wordt als beschamend en dat zowel op mannen als vrouwen van toepassing is en zwaar kan bestraft worden, zeker in rurale gebieden waar de taliban de plak zwaait, is de door de verzoekende partij verklaarde ruime bewegingsvrijheid die W. genoot hoegenaamd niet geloofwaardig.

3.6.6. Evenzeer omwille van voormelde Afghaanse en conservatieve context is het geenszins aannemelijk dat verzoekende partij weinig veiligheidsmaatregelen nam om met W. af te spreken. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat verzoekende partij en W. des te meer bewust waren van het risicovol gedrag dat zij stelden zodat het geenszins aannemelijk is dat zij dermate onvoorzichtig te werk gingen. De commissaris-generaal motiveert geheel terecht op goede gronden dat: *"Dat u voorts amper veiligheidsmaatregelen nam om met W. (...) af te spreken is onlogisch. U vertelt dat u wel voorzichtig moest zijn in uw dorp omdat u problemen zou krijgen indien u in het openbaar met een meisje afsprak (CGSV p.30). Uit niets uit uw verklaringen blijkt dat u met W. (...) besprak wat u zou doen indien jullie relatie ontdekt zou worden (CGVS p.30). Bovendien, hoewel u zei dat u voorzichtig moest zijn en in het geheim met haar moest afspreken (CGVS p.30), kon u vreemd genoeg twee jaar lang ongestoord openlijk met W. (...) afspreken in de molen die uitgerekend door de ganse dorpsgemeenschap gebruikt werd (CGVS p.19 en p.13). Uit uw verklaringen blijkt immers dat dit de enige molen in het dorp was waar dorpingen hun graan ter betaling konden laten malen (CGVS p.14). Voorts lag zowel uw huis met de molen, haar huis als het huis van*

talibanleider A. K. (...) dicht bij elkaar in het centrum van Petaw (CGVS p.23 en p.13). Bovendien passeerden er veel dorpelingen langs uw molen en huis op een pad om de rivier over te steken (CGVS p.29), waardoor dit nog meer vragen oproept betreffende jullie afspraken.

- Dat u een dergelijk risico's nam door openlijk met W. (...) af te spreken is zeker vreemd gezien u zowel voor de machtsvername - ongeveer vijftien jaar - als na de machtsvername - ongeveer twee jaar - onder de controle van de taliban in Petaw leefde (CGVS p.16-17). U wist bovendien maar al te goed welke waakacties de taliban in uw dorp pleegden op personen die een geheime relatie onderhielden en tegen de taliban of tegen hun gedragsregels ingingen (CGVS p.17-18). Daarnaast was u op de hoogte dat W. (...) haar verloofde - en latere echtgenoot - A. K. (...) één van de talibanleiders in Petaw was (CGVS p.16-17) waardoor het nog minder plausibel lijkt dat u gedurende twee jaar een relatie met W. (...) zou hebben gehad." Haar betoog dat haar verliefdheid rationale overwegingen ondergeschikt maakten kan in het licht van de bespreking hoger waaruit de grote gevaarlijkheid van een verboden relatie blijkt niet overtuigen om de motieven desbetreffend in een ander daglicht te plaatsen. Dat haar verliefdheid dermate was dat zij daardoor volledig abstractie zou hebben gemaakt van de Afghaanse en conservatieve context waarin zij leefde, is hoegenaamd niet aannemelijk.

3.6.7. Zoals verder blijkt uit het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoekende partij gans haar leven tot haar vertrek uit Afghanistan in Petaw dorp te hebben gewoond en dat zij iedereen die in het dorp woonde kende (NPO, 30 oktober 2024, p. 6 en 16). Evenwel komt verzoekende partij, wanneer haar gevraagd wordt naar A.K., niet verder dan dat A.K. de zoon was van M.S. en net zoals zijn vader, die commandant was bij de taliban, voor de taliban werkte en dat zij ook "hoofden van het dorp" waren (NPO, 30 oktober 2024, p. 17). Van verzoekende partij, die beweert te vrezen voor A.K., mag evenwel redelijkerwijze verwacht worden dat zij verder komt dan dergelijke vage verklaringen over de persoon A.K., temeer deze A.K. ook in haar dorp woonde en zij stelde iedereen in dat dorp te kennen, waaronder ook A.K. (NPO, 30 oktober 2024, p. 33). A.K. betreft een kernaspect in haar vluchtrelaas. Zelfs aangenomen dat verzoekende partij niet op de hoogte was van welke taken A.K. in de taliban precies uitvoerde, dan nog is het in de geschetste context niet aannemelijk dat zij werkelijk niks kan vertellen over wat A.K. binnen de taliban deed. Dit alles nog temeer verzoekende partij verklaarde dat A.K. nog regelmatig bij haar thuis langskomt om te informeren naar haar (NPO, 30 oktober 2024, p. 37) doch verzoekende partij zich klaarblijkelijk niet de moeite getroost om via haar familie, die nog steeds in het dorp woont en waarmee zij nog geregeld contact heeft (NPO, 30 oktober 2024, p. 11), meer informatie te verkrijgen over A.K.. Deze desinteresse over een kernelement van haar vluchtrelaas doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Dat verzoekende partij wel een aantal namen van andere talibanleiders in het dorp kon opnoemen, doet niet anderszins besluiten.

3.6.8. De *post factum* verklaring verder in het verzoekschrift dat W. een vertrouwensband had met haar 11-jarige schoonzus en dat het kind ook nog onvoldoende begrip had van de situatie kan de motivering dat: "Zo kunnen uw verklaringen over het gedrag van W. (...) tijdens het incident niet overtuigen. U stelt dat W. (...) in aanwezigheid van haar elfjarige schoonzus tegen u met luide stem - gezien uw gehoorproblemen over haar huwelijksproblemen zou gepraat hebben en begon te wenen (CGVS p.34-35). Het is opnieuw voltrekt onaannemelijk dat W. (...) zo openlijk over haar huwelijksproblemen en haar wens te ontsnappen in de nabijheid van derden zou gepraat hebben. Zeker omdat het in dit geval ging om haar eigen schoonzus die aanwezig was en haar loslippigheid grote consequenties kon hebben.

Ook uw verklaringen over uw eigen gedrag tijdens het voornoemd incident kunnen niet overtuigen. Zo kan het totaal niet worden geloofd dat u op zo'n moment, en in de nabijheid van de schoonzus, seksuele betrekkingen met W. (...) had, terwijl evenzeer andere klanten van de molen konden binnenvallen en ook W. (...) hier geen bezwaar tegen had en/of de gigantische risico's niet had ingeschat." niet ontcrachten. Nogmaals gaat de verzoekende partij met deze *post factum* verklaring geheel voorbij aan de – bovendien door haarzelf – geschetste Afghaanse context waarbij zij zich terdege bewust was van de gevaarlijkheid van hun gedrag. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat W., in het bijzijn van een 11-jarig meisje, dat dan bovendien ook nog de zus is van haar echtgenoot A.K. en er redelijkerwijze van mag uitgegaan worden dat deze loyaal is ten aanzien van haar broer, zou beginnen praten over haar huwelijksproblemen met A.K. en haar wens om aan hem te ontsnappen. Dat W. met haar 11-jarige schoonzus een vertrouwensband had opgebouwd om voornoemd uitermate riskant gedrag te verklaren, kan niet aangenomen worden. Verzoekende partij overtuigt voorts evenmin met haar stelling dat een 11-jarig kind, dat binnen de Afghaanse samenleving is opgegroeid, nog onvoldoende begrip had van de situatie om hun riskant gedrag te verantwoorden. Gelet op de risicovolle aard van hun gedrag is het evenmin logisch dat verzoekende partij en W. er zonder meer van uitgingen dat het 11-jarige kind niets zou gaan zeggen. Bovendien druisst deze verklaring in tegen haar verklaring dat "een elfjarig meisje (...) oud genoeg (is), als er een jongere is die zo iets vertelt, wordt het ook geloofd" (NPO, 30 oktober 2024, p. 37), waarmee zij aldus aangaf dat er wel degelijk een risico bestond dat de 11-jarige schoonzus iets zou gaan zeggen en dat dit geloofd zou worden.

3.6.9. Verder blijkt dat verzoekende partij verklaarde: "Ja, ze kwamen naar de molen, was er een kamer voor de pitten/zaden. Ze ging met mij samen naar die kamer het meisje stond daar gewoon buiten. Toen wij daar binnen waren, begonnen wij seksuele contacten te krijgen en het meisje kwam binnen en zag ons" (NPO, 30

oktober 2024, p. 35). Bijgevolg verklaarde verzoekende partij wel degelijk in de nabijheid van de schoonzus seksuele betrekkingen te hebben met W. zoals gemotiveerd door de commissaris-generaal, hetgeen de commissaris-generaal op goede gronden niet aannemelijk acht gelet op de bespreking *supra*. Haar betoog dat *“hetet CGVS (...) ten onrechte van uit(gaat) dat (zij) seksuele betrekkingen zou hebben onderhouden in aanwezigheid van de 11 jarige schoonzus wat niet klopt”* gaat aan voorgaande voorbij. Immers motiveert de commissaris-generaal niet dat verzoekende partij en W. de seksuele betrekkingen begonnen in het bijzijn van het kind, maar wel dat zij de seksuele betrekkingen begonnen in de nabijheid van het kind, hetgeen wel degelijk strookt met haar verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS.

3.6.10. Door voorts te betogen dat de commissaris-generaal niet aannemelijk maakt dat A.K. niet zou hebben gereageerd louter op basis van de verklaringen van de schoonzus, overtuigt verzoekende partij evenmin om de motivering dat: *Voorts overtuigen uw verklaringen inzake het gedrag van talib/echtgenoot A. K. (...) bij het incident niet. Het biedt geen logica dat A. K. (...) louter op basis van de geruchten van een elfjarig kind zijn eigen echtgenote zou gedood hebben en bovendien ook u zou willen vermoorden; Zeker zonder zich eerst grondig over de feiten geïnformeerd te hebben of verhaal bij u en uw familie gehaald te hebben. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u nooit eerder enige voorafgaande conflicten met A. K. (...) had (CGSV p.37). U herinnert zich enkel één incident waarbij de vader van A. K. (...), commandant M. S. (...) u in uw molen sloeg omdat u naar een mp3 luisterde en uw baard geschoren had. Uit niets van uw verklaringen blijkt dat het mp3 incident ook aan uw problemen met A. K. (...) zouden gelinkt zijn”*. te weerleggen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in deze motivering. Dat A.K. louter op basis van de geruchten van een 11-jarig kind een dergelijk drastische maatregel zou nemen als het onmiddellijk doden van zijn echtgenote zonder dat hij zich daarbij eerst grondig geïnformeerd had of zelfs maar verhaal bij verzoekende partij of diens familie ging halen, is geenszins aannemelijk. De Raad benadrukt daarbij nog dat de commissaris-generaal niet moet aantonen dat de feiten die zij aanhaalt, onwaar zijn en dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas (niet alleen) kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, (maar ook uit) vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Haar verdere *post factum* verklaring dat *“(e)r (...) bovendien (kan) van worden uitgegaan dat W. (...) onder zodanige mogelijke druk werd gezet door haar echtgenoot om vervolgens ook over te gaan tot bekentenissen”* is een blote aanname en vindt ook geen steun in haar verklaringen waar zij, toen zij geconfronteerd werd met het feit dat het bevreemdend is dat A.K. zo radicaal zou gereageerd hebben, volhield dat het verhaal van een 11-jarig meisje genoeg is opdat op dergelijke drastische manier wordt gehandeld (NPO, 30 oktober 2024, p. 37).

3.6.11. Door voorts te stellen dat zij pas naderhand via haar vader en broer op de hoogte werd gebracht van het feit dat ook de dorpsouderen haar willen vermoorden, slaagt verzoekende partij er evenmin in afbreuk te doen aan de motivering dat: *“Voor de volledigheid moet opgemerkt worden dat uw verklaringen dat naast de taliban in het algemeen en talibanleider A. K. (...) specifiek ook de dorpsoudsten van Petaw dorp u willen vermoorden niet kunnen overtuigen. Zo noemt u de dorpsoudsten in uw verklaringen vooreerst ‘oude mannen van vijftig of zestig jaar oud’.* Voorts waren het dezelfde dorpsoudsten die met de taliban bemiddelden om uw vader en uw broer vrij te krijgen (CGVS p.36). *Bovendien valt het op dat u deze reden pas vooreerst tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt en dit niet eerder tijdens uw DVZ interview vermeldde (DVZ, CGVS Vragenlijst, d.d. 5 september 2024). U geeft als reden aan dat u de vervolging door de dorpsoudsten niet eerder meldde omdat u dit zelf pas vijf maanden na de vrijlating van uw vader en broer te horen kreeg. Dat u dit niet eerder aan de Belgische asielinstanties vermeldde is vreemd aangezien u volgens uw verklaringen reeds rond december 2023 op de hoogte zou gesteld zijn en uw DVZ-interview ongeveer negen maanden later in september 2024 plaatsvond, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.”* Immers doet verzoekende partij niks meer dan haar verklaring herhalen dat zij pas vijf of zes maanden later, toen haar vader en broer vrijgelaten werden op de hoogte werd gesteld van het feit dat ook de dorpsouderen haar willen vermoorden (NPO, 30 oktober 2024, p. 38) maar zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt is het – zo dit werkelijk zo is – niet aannemelijk dat verzoekende partij hiervan niet eerdere melding maakte bij de Belgische asielinstanties nu zij blijkens haar verklaringen rond december 2023 op de hoogte zou gesteld zijn en het DVZ-interview in september 2024 plaatsvond. De vaststelling dat verzoekende partij dergelijk kernelement niet eerder vermeldde, doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoekende partij tracht deze omissie te verschonen door erop te wijzen dat het gehoor op de DVZ zeer kort en summier is maar de Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden dat deze vanaf aanvang van de procedure onmiddellijk alle elementen die de kern van zijn vluchtrelaas uitmaken meedeelt. Verzoekende partij werd hier bovendien ook uitdrukkelijk op gewezen bij aanvang van het interview op de DVZ: *“Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als verzoeker om internationale bescherming) verwacht dat u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Een uitvoerig, gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten wordt niet verwacht”*. (DVZ, Vragenlijst CGVS, Voorafgaand advies, 5 september 2024). Hoewel aldus een gedetailleerd overzicht van de feiten niet wordt gevraagd, wordt wel gevraagd om nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten weer te geven. Het gegeven dat verzoekende partij nalaat te vermelden dat zij ook de dorpsouderen vreest omdat die haar ook willen vermoorden, doet

terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien gaat verzoekende partij met haar betoog ook geheel voorbij aan de overige motieven waarom aan dit element geen geloof kan worden gehecht.

3.6.12. Zoals de commissaris-generaal op goede gronden gelet op de bespreking *supra* vaststelt kan er, nu het vluchtrelaas van verzoekende partij geheel ongeloofwaardig is, evenmin geloof gehecht worden aan de voorgehouden bedreigingen aan haar adres. De Raad kan de commissaris-generaal evenzeer volgen dat deze bevinding nog versterkt wordt door haar verklaringen betreffende de gebeurtenissen na haar vertrek: *“Uit niets blijkt dat uw familieleden na uw vertrek vervolgd worden. Het roept vragen op dat u verklaart dat talibanleider A. K. (...) en de taliban na uw vertrek nog steeds maandelijks bij uw familie langs komt om uw ouderlijk huis te doorzoeken en naar u te vragen. U verklaart dat A. K. (...) dit doet omdat de taliban in uw dorp niet weten dat u weg bent en in het buitenland verblijft (CGVS p.37). Het roept vragen op dat uw ouders anderhalf jaar lang tijdens deze talloze maandelijks bezoeken - uitgerekend ongeveer zo een 18 bezoeken - nooit aan A. K. (...) of de taliban zouden gemeld hebben dat u naar het buitenland vertrokken bent. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige moeite deed om u terdege te informeren wanneer A. K. (...) en de taliban voor het laatst bij uw familie langskwamen (CGVS p.37). Dit hoewel u nog regelmatig met uw familieleden in contact staat via uw paternale neven (CGVS p.11-12). Mocht de taliban u, en daarmee ook uw familie werkelijk in het vizier hebben, dan zouden ze op een meer doortastende en assertieve wijze te werk zijn gegaan. Op dit ogenblik wonen uw familieleden zoals uw ouders, uw zus en uw vier broers echter zonder problemen in uw geboortedorp. U vermeldt zelfs dat het goed met hen gaat (CGVS p.10-11). De desinteresse van de taliban tegenover u en uw familie na uw vertrek staat haaks op de voornoemde ernst van uw situatie. Hierbij moet opgemerkt worden dat ook W.(...)'s familie na haar dood ongestoord in Petaw-dorp woont en dat zij evenmin enige problemen met de taliban ondervinden (CGVS p.38).”* Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent. Verzoekende partij doet met haar bloot betoog in het verzoekschrift dat *“Ten onrechte stelt het CGVS dat familieleden van verzoeker geen problemen zouden kennen sinds zijn vertrek of zeker niet zouden vervolgd worden”* en *“De familie van verzoeker lijdt wel degelijk problemen nav het incident door de maandelijks bezoeken van de Taliban”* niet meer dan het zonder meer tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal, dit terwijl uit haar verklaringen wel degelijk gebleken is dat haar familie nog steeds in Petaw woont en het goed gaat met hen (NPO, 30 oktober 2024, p. 10-11). Door voorts te stellen dat haar familie aan de taliban niks zeggen over haar verblijf in het buitenland omwille van problemen van verwestering, wijst de Raad erop dat zij daarmee geenszins afbreuk doet aan de vaststelling dat haar familie blijkens haar verklaringen al anderhalf jaar tijdens de talloze maandelijks bezoeken van de taliban nooit zou gemeld hebben dat zij naar het buitenland vertrokken is. Het buitenland is immers ruimer dan enkel het westen zodat het geenszins aannemelijk is dat haar familie het feit dat zij Afghanistan heeft verlaten gedurende dergelijk lange periode en de talloze bezoeken van de taliban nooit zou gemeld hebben. Dat haar familie voorts tijdens de contacten met verzoekende partij inhoudelijk niet teveel zou willen meedelen over de bezoeken van de taliban om verzoekende partij te sparen kan evenmin overtuigen. De vrees voor de taliban is immers de reden waarom verzoekende partij Afghanistan is ontvlucht en er mag van haar dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat, wanneer haar familie haar op de hoogte brengt van het feit dat de taliban maandelijks langskomt op zoek naar haar, zij zich aldus ook grondig informeert over deze bezoeken. De Raad ziet ook niet in waarom haar familie, zo zij verzoekende partij zou willen sparen, haar wel zou vertellen over de bezoeken van de taliban, maar niet meer dan dat. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat verzoekende partij zelf weinig geïnteresseerd is in de bezoeken. Zo kan zij immers niet antwoorden op de vraag wanneer de taliban de laatste keer langskwam omdat: *“Ik heb het niet gevraagd.”* (NPO, 30 oktober 2024, p. 37). Uit dit antwoord komt niet naar voren dat haar familie haar niks inhoudelijks zou willen vertellen zoals zij thans voorhoudt, maar eerder een dermate desinteresse in hoofde van verzoekende partij over een kernaspect van haar vluchtrelaas, hetgeen terecht afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.

3.6.13. Met haar voorts zeer algemene kritiek in het verzoekschrift over de door haar bijgebrachte documenten doet de verzoekende partij vooreerst niks af aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat de voorgelegde taskara's een indicatie zijn van de identiteit van verzoekende partij en haar vader die niet direct ter discussie staat maar niets zegt over haar vrees en dat de foto's over haarzelf in haar district niets fundamenteels toevoegen aan haar verklaringen, hetgeen op nazicht van deze stukken in het administratief dossier klopt. Evenmin doet verzoekende partij met dit betoog afbreuk aan de bevinding dat foto's bovendien zo goed als geen bewijswaarde hebben. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat bewijswaarde van foto's relatief is nu zij makkelijk geënceneerd kunnen worden waardoor niet met zekerheid gesteld kan worden dat wat erop wordt weergegeven de waarheid is. Gelet op de relatieve bewijswaarde ervan, kunnen foto's op zich niet volstaan om de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Hetzelfde geldt voor waar verzoekende partij ter terechtzitting nog kopie van een foto voorlegt met daarop een graf waarvan zij stelt dat dit het graf van haar vriendin betreft.

Verder wijst de Raad erop dat de in de bestreden beslissing opgenomen motivering inzake haar verklaringen over haar vluchtrelaas tezamen met de vaststelling dat uit de beschikbare objectieve informatie inzake

corruptie en documentenfraude blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt en dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat, kan verzoekende partij met een verwijzing naar de vrijlatingsbrief van haar familieleden niet volstaan om haar verklaringen over haar vluchtrelaas aannemelijk te maken. Gelet op de relatieve bewijswaarde van dit document, volstaat dit op zich niet om de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing, en anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, blijkt genoegzaam dat dit gebeurd is.

Gelet op voorgaande kan de neergelegde kopie van een brief met vertaling waarin gesteld wordt dat verzoekende partij de doodstraf zou krijgen evenmin overtuigen. Samen met de vaststelling dat deze brief slechts een kopie betreft dewelke gemakkelijk door knip- en plakwerk gemanipuleerd kan worden en bovendien uit objectieve landeninformatie blijkt dat Afghaanse documenten zeer fraudegevoelig zijn en hun bewijswaarde aldus bijzonder relatief is zodat zij op zichzelf niet volstaan om de relevante elementen van het relaas van verzoekende partij geloofwaardig te bevinden, oordeelt de Raad dat dit stuk niet vermag haar voorgehouden relatie en de daaruit voortvloeiende problemen geloofwaardig te bevinden.

3.6.14. Gelet op haar verklaringen en de door haar voorgelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie, besluit de Raad dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht omwille van problemen met de taliban of dat zij er niet kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.6.15. Waar verzoekende partij voorts in haar verzoekschrift en haar aanvullende nota een vrees aanvoert omwille van (gepercipieerde) verwestering oordeelt de Raad als volgt.

Verzoekende partij betwist niet dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing hieromtrent gemotiveerd heeft. Waar zij meent dat dit een standaardmotivering betreft, wijst de Raad erop dat dit een subjectieve overtuiging van verzoekende partij betreft die evenwel geen afbreuk kan doen aan de gegeven motivering.

De Raad wijst er verder op dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt heden evenwel niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI *Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.). Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat verzoekende partij, die aangaf het grootste deel van haar leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. Zelfs indien zij dit zouden kunnen vaststellen, dan nog zijn er geen aanwijzingen dat zij louter hierom zou worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lijden. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. De algemene en theoretische opmerkingen en verwijzingen naar landeninformatie in het verzoekschrift en de aanvullende nota doet hierover niet anders denken.

Verzoekende partij hekelt dan wel in haar verzoekschrift dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen specifieke vragen werden gesteld over (gepercipieerde) verwestering, doch de Raad wijst er in de eerste plaats op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 30 oktober 2024 – dus ruim na de machtsvername door de taliban in augustus 2021 – werd gehoord door het Commissariaat-generaal. Er dient te worden benadrukt dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij al dan niet aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te sturen. Hoewel haar geen specifieke vragen werden gesteld over verwestering, belette dit verzoekende partij niet om daarover verklaringen af te leggen die zij nuttig achtte. Dit geldt des te meer nu haar uitdrukkelijk gevraagd werd of zij alles heeft kunnen vertellen wat zij wou vertellen alsook of er nog andere redenen zijn waarom zij niet terug kan naar Afghanistan (CGVS, NPO, 30 oktober 2024, p. 19 en 38). Desondanks zij aldus uitdrukkelijk werd bevestigd of zij alles heeft kunnen vertellen en wat zij vreest bij terugkeer, haalde verzoekende partij geenszins aan dat zij bij terugkeer een vrees koesterde omwille van haar verblijf in het Westen.

Daarenboven wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij over haar verblijf in het westen tevens in haar verzoekschrift, via een aanvullende nota of ter terechtzitting bijkomende verklaringen kon afleggen. De Raad stelt echter vast dat noch in het verzoekschrift, noch in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota noch in de verklaringen ter terechtzitting enige concrete informatie wordt bijgebracht, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit het enkele gegeven dat verzoekende partij sinds januari 2024 in België verblijft kan niet besloten worden dat zij verwesterd is of als zodanig zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij hierdoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat zij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in België, het voegen van stukken waaruit blijkt dat zij werkt (arbeidsovereenkomsten, loonfiches), dat haar werkgever zich positief uitlaat over haar, dat zij zich ingeschreven heeft voor Nederlandse taallessen en haar taaldocent zich evenzeer positief uitlaat over haar alsook de algemene en niet-geconcretiseerde uiteenzetting in de neergelegde aanvullende nota dat integratie uit verschillende factoren kan blijken, toont zij geenszins aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij. De Raad merkt daarbij op dat verzoekende partij, volgens haar verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan in een dorp waar de taliban sinds zij het zich kan herinneren de macht hadden, dat zij soennitisch moslim is en haar geloof zowel in Afghanistan als in België praktiseert, dat zij verschillende familieleden in haar land van herkomst heeft (waaronder minstens haar ouders, vier broers en twee zussen alsook nog paternale neven) evenals vrienden waarmee zij geregeld contact heeft, dat zij Pashtou spreekt, en dat zij op ruim 23-jarige leeftijd – en dus toen zij reeds was gevormd door de samenleving waarin zij opgroeide – Afghanistan verliet en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat wanneer zij zich opnieuw in dat land zou vestigen zij zal opvallen of er automatisch als "*niet-Afghaan of niet-moslim*" zal worden beschouwd. Er blijkt ook geenszins dat zij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat zij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat zij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd. Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 4.) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van verzoekende partij, er problemen ondervinden.

Verzoekende partij toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om haar als afwijkend te beschouwen en haar te vervolgen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas kan verzoekende partij evenmin dienstig verwijzen naar dit vluchtrelaas.

Er blijkt niet dat verzoekende partij tot een "risicogroep" behoort.

In zoverre verzoekende partij wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Verder bemerkt de Raad nog dat in zoverre verzoekende partij verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben.

Gelet op het voorgaande kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoekende partij, die iets meer dan een jaar en tien maanden in België verblijft, haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht en nog over een uitgebreid netwerk beschikt in Afghanistan, dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

De beschouwingen van verzoekende partij leiden niet tot de conclusie dat zij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verwerende partij de bepalingen van dit artikel heeft miskend.

Waar in de aanvullende nota nog wordt gewezen op artikel 8 van het EVRM stipt de Raad aan dat het doel van de procedure voor het verwerven van internationale bescherming niet is om het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.7.2. In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor"*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een

bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Anders dan wat verzoekende partij nog voorhoudt ligt er thans wel voldoende informatie voor over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Ook de door haar aangehaalde overige algemene informatie is niet van aard afbreuk te doen aan het voorgaande.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 en november 2024 nog steeds actueel.

Verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kunar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op

ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance* Afghanistan van mei 2024.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen. Immers haalt zij in haar verzoekschrift slechts informatie aan die betrekking heeft op de veiligheidssituatie in Afghanistan in de aanloop naar en ten tijde van de machtsovername door de taliban in augustus 2021, waarmee zij echter voorbijgaat aan bovenstaande pertinente bevindingen waaruit een stabielere veiligheidssituatie blijkt sinds de machtsovername door de taliban. Door algemene informatie (hoofdzakelijk uit 2021 en 2022) te benadrukken, en te verwijzen naar een reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken van 26 april 2023 die gericht is tot toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, brengt verzoekende partij geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 30 oktober 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont waarom de verzoekende partij de vluchtelingen- en de subsidiaire status wordt geweigerd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen kennelijke beoordelingsfout kan worden ontwaard.

3.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend vijftientwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER